

SERFŐZŐ SIMON (1942) Budapest

SERFŐZŐ SIMON

Odáig

Ha nem járhattam a világot,
amikor vágytam volna rá,
égtájjait elzárta előlem,
zárhatja most már.
Látványait hiába mutogatná,
nem vagyok kíváncsi rá.

Mutogassa magát másnak,
akit még elképeszt, amit lát.
Az ösztönzések kihültek belőlem.
Hegyei nem kápráztatnak el,
lezúdult szakadécai sem a mélyben.

Amilyenek valójában,
azoknál én mélyebbnek képzelem.
Tengereit szélesebbnek,
a végtelent is végtelenebbnek.
Odáig a Nap se lát el,
a földi ember még úgy sem.

Utcakép

Tilos, s az úttesten
képes átszaladni a járda.

A nézelődések eltévednek,
ahol már jártak,
szeretnének
visszatalálni.
A rendőr a koncsorgást igazoltatja,
munkakerülőnek nézi.

Sikerül a leszólításnak
felszedni valakit.
Én nem bánom,
csak aki vele megy,
nehogy póruul járjon!
A sarkon a forduló bekanyarodik,
azóta rég az egyenesben járhat,
túl a poros külvároson.